CHƯƠNG 11

1/.Vào thành Giê-ru-sa-lem (Mc 11,1-11)

[1]Khi Đức Giê-su và các môn đệ đến gần thành Giê-ru-sa-lem, gần làng Bết-pha-ghê và Bê-ta-ni-a, bên triền núi Ô-liu, Người sai hai môn đệ [2]và bảo : “Các anh đi vào làng trước mặt kia. Tới nơi, sẽ thấy ngay một con lừa con chưa ai cỡi bao giờ, đang cột sẵn đó. Các anh cởi dây ra và đem nó về đây.

[3]Nếu có ai bảo : ‘Tại sao các anh làm như
vậy ?’, thì cứ nói là Chúa cần đến nó và
Người sẽ gửi lại đây ngay.” [4]Các ông ra đi
và thấy một con lừa con cột ngoài cửa ngõ,
ngay mặt đường. Các ông liền cởi dây lừa
ra. [5]Mấy người đứng đó nói với các ông :
“Các anh cởi con lừa ra làm gì vậy?”

[6]Hai ông trả lời như Đức Giê-su đã dặn. Và
họ để mặc các ông. [7]Hai ông đem con lừa
về cho Đức Giê-su, lấy áo choàng của
mình trải lên lưng nó, và Đức Giê-su cỡi
lên. [8]Nhiều người cũng lấy áo choàng trải
xuống mặt đường, một số khác lại chặt
nhành chặt lá ngoài đồng mà rải.

[9]Người đi trước, kẻ theo sau, reo hò vang dậy: *“Hoan hô ! Chúc tụng Đấng ngự đến nhân danh Đức Chúa !* [10]Chúc tụng triều đại đang tới, triều đại vua Đa-vít, tổ phụ chúng ta. Hoan hô trên các tầng trời !” [11]Đức Giê-su vào Giê-ru-sa-lem và đi vào Đền Thờ. Người rảo mắt nhìn xem mọi sự, và vì giờ đã muộn, Người đi ra Bê-ta-ni-a cùng với Nhóm Mười Hai.

Sứ Vụ Của ĐG Tại Giê-ru-sa-lem

1. Đức Giê-su vào Giê-ru-sa-lem với tư cách Mê-si-a

E sărbătoare la Florii, Petru Dugulescu

2/.Cây vả bị rủa (Mc 11,12-14).

12Hôm sau, khi thầy trò rời khỏi Bê-ta-ni-a, thì
Đức Giê-su cảm thấy đói. 13Trông thấy ở đàng
xa có một cây vả tốt lá, Người đến xem có tìm
được trái nào không. Nhưng khi lại gần, Người
không tìm được gì cả, chỉ thấy lá thôi, vì không
phải là mùa vả. 14Người lên tiếng bảo cây vả :
“Muôn đời sẽ chẳng còn ai ăn trái của mày nữa
!” Các môn đệ đã nghe Người nói thế.

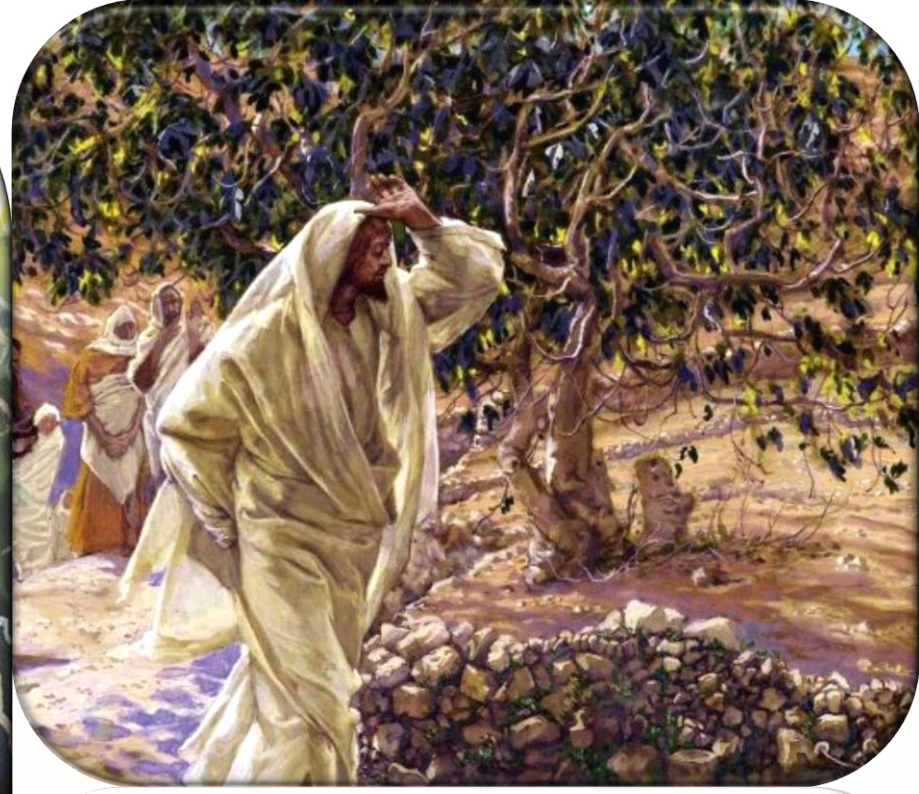

2/. Cây vả bị rủa:

- Đó là số phận hẩm hiu của người Do Thái vì họ không đón nhận Đấng Mê-si-a.
- Giống như cây vả bị khô héo.
- Hình ảnh cây vả được dùng để ám chỉ thành Giê-ru-sa-lem.
- ĐG nói về cây vả ở đây là nhằm tiên báo Giê-ru-sa-lem sẽ bị tàn phá vào năm 70 sCN.
- ĐG khẳng định chuyện này chắc chắn sẽ xảy ra, còn ngày và giờ thì chưa được biết.

3/.Thanh tẩy Đền Thờ (Mc 11,15-19).

15Thầy trò đến Giê-ru-sa-lem. Đức Giê-su vào
Đền Thờ, Người bắt đầu đuổi những kẻ đang
mua bán trong Đền Thờ, lật bàn của những
người đổi bạc và xô ghế của những kẻ bán bồ
câu. 16Người không cho ai được mang đồ vật gì
đi qua Đền Thờ. 17Người giảng dạy và nói với họ
: “Nào đã chẳng có lời chép rằng :

Nhà Ta sẽ được gọi là nhà cầu nguyện của mọi dân tộc sao ? Thế mà các người đã biến thành *sào huyệt của bọn cướp !”* [18]Các thượng tế và kinh sư nghe thấy vậy, thì tìm cách giết Đức Giê-su. Quả thế, họ sợ Người, vì cả đám đông đều rất ngạc nhiên về lời giảng dạy của Người. [19]Chiều đến, Đức Giê-su và các môn đệ ra khỏi thành.

3/. Đức Giê-su đuổi những người đang mua bán trong Đền Thờ.

a. Dịch vụ đổi tiền trong đền thờ Giê-ru-sa-lem thời ĐG

- Đạo Do Thái thời đó cấm ngặt việc đưa các hình tượng vào đền thờ Giê-ru-sa-lem.

- Tiền của Rô-ma luôn in hình các hoàng đế, nên cấm không được dùng cho đền thờ.

- Muốn dâng cúng tiền cho đền thờ người ta phải đổi tiền của Rô-ma hay của bất cứ nước nào khác có hình tượng người ta sang tiền của người Do Thái.

- Dịch vụ này lúc đó rất thịnh hành tại đền thờ.

'Zeal for the Father's house'

b. Dịch vụ bán các sinh vật làm hy tế (chiên, bò, chim câu và chim gáy)

- Dịch vụ này rất xô bồ và bẩn thỉu, mất vệ sinh.
- Dịch vụ này cũng rất thịnh hành thời Chúa GS.

c. Việc xua đuổi những người này của ĐG là chính đáng. (xem Is 56,7; Gr 7,11)

d. Phản ứng của các thượng tế, các tư tế, các kinh sư và những người mua bán trong đền thờ.

4/.Cây vả bị chết khô (Mc 11,20-26).

[20]Sáng sớm, khi đi ngang cây vả, các ngài thấy nó đã
chết khô tận rễ. [21]Ông Phê-rô sực nhớ lại, liền thưa
Đức Giê-su : “Kìa Thầy xem : cây vả Thầy rủa đã
chết khô rồi !” [22]Đức Giê-su nói với các ông : “Anh
em hãy tin vào Thiên Chúa. [23]Thầy bảo thật anh em :
nếu có ai nói với núi này : ‘Dời chỗ đi, nhào xuống
biển !’, mà trong lòng chẳng nghi nan, nhưng tin rằng
điều mình nói sẽ xảy ra, thì sẽ được như ý .

24Vì thế , Thầy nói với anh em : tất cả những gì
anh em cầu xin, anh em cứ tin là mình đã được
rồi, thì sẽ được như ý. 25Khi anh em đứng cầu
nguyện, nếu anh em có chuyện bất bình với ai,
thì hãy tha thứ cho họ, để Cha của anh em là
Đấng ngự trên trời, cũng tha lỗi cho anh em.
[26Nhưng nếu anh em không tha thứ, thì Cha
của anh em là Đấng ngự trên trời, cũng sẽ không
tha lỗi cho anh em] .”

5/.Tranh luận về quyền của ĐG (Mc 11,27-33).

27Đức Giê-su và các môn đệ lại vào Giê-ru-sa-lem.
Người đang đi trong Đền Thờ, thì các thượng tế, kinh
sư và kỳ mục đến cùng Người và hỏi : 28“Ông lấy
quyền nào mà làm các điều ấy, hay ai đã cho ông
quyền làm các điều ấy ?” 29Đức Giê-su đáp : “Tôi chỉ
xin hỏi các ông một điều thôi. Các ông trả lời đi, rồi
tôi sẽ nói cho các ông biết tôi lấy quyền nào mà làm
các điều ấy.

30Vậy, phép rửa của ông Gio-an là do Trời hay do
người ta ? Các ông trả lời cho tôi đi !” 31Họ bàn với
nhau : “Nếu mình nói : ‘Do Trời’, thì ông ấy sẽ vặn
lại : ‘Thế sao các ông lại không tin ông ấy ?’ 32Nhưng
chẳng lẽ mình nói : ‘Do người ta’ ?” Họ sợ dân
chúng, vì ai nấy đều cho ông Gio-an thật là một ngôn
sứ. 33Họ mới trả lời Đức Giê-su : “Chúng tôi không
biết.” Đức Giê-su liền bảo họ : “Tôi cũng vậy, tôi
cũng không nói cho các ông là tôi lấy quyền nào mà
làm các điều ấy.”

4. Tranh luận về thẩm quyền của Đức Giê-su

Tóm Kết Chương 11

- 1/.Vào thành Giê-ru-sa-lem.
- 2/.Đức Giê-su rủa cây vả.
- 3/.Thanh tẩy Đền Thờ.
- 4/.Cây vả chết khô.
- 5/.Tranh luận về quyền của Đức Giê-su.

Hết Chương

11

CHƯƠNG 12

1/.Dụ ngôn những người làm vườn nho (Mc 12,1-12).

[1]Đức Giê-su bắt đầu dùng dụ ngôn mà nói với họ rằng: *"Có người kia trồng được một vườn nho ; ông rào giậu chung quanh, đào bồn đạp nho và xây một tháp canh*. Ông cho tá điền canh tác, rồi trẩy đi xa. [2]Đến mùa, ông sai một đầy tớ đến gặp các tá điền để thu hoa lợi vườn nho mà họ phải nộp.

[3]Nhưng họ bắt người đầy tớ, đánh đập và đuổi về tay không. [4]Ông lại sai một đầy tớ khác đến với họ. Họ đánh vào đầu anh ta và hạ nhục. [5]Ông sai một người khác nữa, họ cũng giết luôn. Rồi ông lại sai nhiều người khác : kẻ thì họ đánh, người thì họ giết. [6]Ông chỉ còn một người nữa là người con yêu dấu : người này là người cuối cùng ông sai đến gặp họ ; ông nói : ‘Chúng sẽ nể con ta.’

7Nhưng bọn tá điền ấy bảo nhau : ‘Đứa
thừa tự đây rồi ! Nào ta giết quách nó đi,
và gia tài sẽ về tay ta.’ 8Thế là họ bắt cậu,
giết chết rồi quăng ra bên ngoài vườn
nho. 9Vậy ông chủ vườn nho sẽ làm gì ?
Ông sẽ đến tiêu diệt các tá điền, rồi giao
vườn nho cho người khác.

[10]Các ông chưa đọc câu Kinh Thánh này sao? *Tảng đá thợ xây nhà loại bỏ lại trở nên đá tảng góc tường.* [11]*Đó chính là công trình của Chúa, công trình kỳ diệu trước mắt chúng ta !*” [12]Họ tìm cách bắt Đức Giê-su, nhưng lại sợ dân chúng ; quả vậy, họ thừa hiểu Người đã nhắm vào họ mà kể dụ ngôn ấy. Thế là họ để Người lại đó mà đi.

Những Giáo Huấn Sau Cùng Của ĐG

1. Dụ ngôn những người làm vườn nho sát nhân

- Dụ ngôn chỉ là chuyện hư cấu

- Nội dung chính tiên báo cuộc thương khó sắp tới do chính luật sĩ và biệt phái gây ra

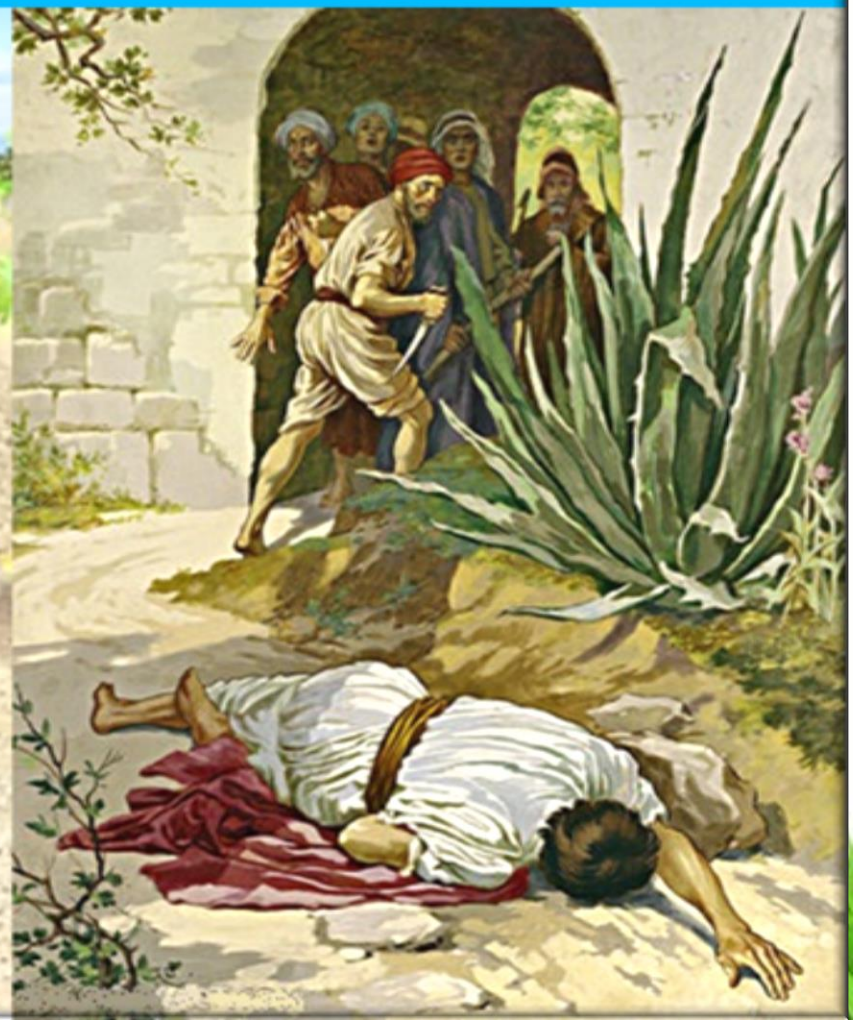

2/.Nộp thuế cho hoàng đế (Mc 12,13-17).

13Họ cử mấy người Pha-ri-sêu và mấy người thuộc
phe Hê-rô-đê đến cùng Người để Người phải lỡ lời mà
mắc bẫy. 14Những người này đến và nói : “Thưa Thầy,
chúng tôi biết Thầy là người chân thật. Thầy chẳng vị nể
ai, vì Thầy không cứ bề ngoài mà đánh giá người ta,
nhưng theo sự thật mà dạy đường lối của Thiên Chúa.
Vậy có được phép nộp thuế cho Xê-da hay không?
Chúng tôi phải nộp hay không phải nộp ?”

15Nhưng Đức Giê-su biết họ giả hình, nên
Người nói : “Tại sao các người lại thử tôi ?
Đem một đồng bạc cho tôi xem !” 16Họ liền
đưa cho Người. Người hỏi : “Hình và danh
hiệu này là của ai đây ?” Họ đáp : “Của Xê-
da.” 17Đức Giê-su bảo họ : “Của Xê-da, trả
về Xê-da ; của Thiên Chúa, trả về Thiên
Chúa.” Và họ hết sức ngạc nhiên về Người.

2/. Vấn đề nộp thuế cho hoàng đế Xê-da

Xem Mát-thê-ô (Lc 20: 20 -26).

Đồng bạc lưu hành trong một đế quốc tượng trưng cho quyền bính của đế quốc đó. Sử dụng đồng bạc của đế quốc Rô-ma là trong thực tế chấp nhận một phần nào chế độ chính trị, không phải là tuyệt đối từ khước.

Render to Caesar
the things
that are
Caesar's
and to God
the things
that are
God's.

Mark 12:17

Thái độ ấy chính là thái độ của những người đến gặp Đức Giê-su (12,13), vì họ dùng bạc của đế quốc Rô-ma. Nếu họ muốn Người nói khác, thì đó chỉ là một cách gài bẫy. Hoàng đế có thể lãnh nhận những gì thuộc về mình: phải nộp thuế cho hoàng đế, và nói cách chung, phải chu toàn nghĩa vụ đối với nhà hữu trách. Còn nghĩa vụ đối với Thiên Chúa lại thuộc một trật tự khác và có tính tuyệt đối (x. cc. 29-30).

Vậy có được phép nộp thuế cho Xê-da hay không?

Đức Giê-su bảo họ: "Của Xê-da, trả về Xê-da; của Thiên Chúa, trả về Thiên Chúa."

3/.Vấn đề kẻ chết sống lại (Mc 12,18-27).

18Có những người thuộc nhóm Xa-đốc đến gặp Đức Giê-su. Nhóm này chủ trương không có sự sống lại. Họ hỏi Người : 19“Thưa Thầy, ông Mô-sê có viết cho chúng ta rằng : *‘Nếu anh hay em của người nào chết đi, để lại vợ mà không để lại con, thì người ấy phải lấy nàng, để sinh con nối dòng cho anh hay em mình.’*

[20]Vậy có bảy anh em trai. Người thứ nhất lấy
vợ, nhưng chết đi mà không để lại một đứa
con nối dòng . [21]Người thứ hai lấy bà đó, rồi
cũng chết mà không để lại một đứa con nối
dòng. Người thứ ba cũng vậy. [22]Cả bảy người
đều không để lại một đứa con nối dòng. Sau
cùng, người đàn bà cũng chết.

23Trong ngày sống lại, khi họ sống lại, bà ấy sẽ
là vợ của ai trong số họ ? Vì bảy người đó đã
lấy bà làm vợ.” 24Đức Giê-su nói : “Chẳng
phải vì không biết Kinh Thánh và quyền năng
Thiên Chúa mà các ông lầm sao ? 25Quả vậy,
khi người ta từ cõi chết sống lại, thì chẳng còn
lấy vợ lấy chồng, nhưng sẽ giống như các
thiên thần trên trời.

[26]Còn về vấn đề kẻ chết trỗi dậy, các ông đã không đọc trong sách Mô-sê đoạn nói về bụi gai sao ? Thiên Chúa phán với ông ấy thế nào ? Người phán : *Ta là Thiên Chúa của Áp-ra-ham, Thiên Chúa của I-xa-ác, và Thiên Chúa của Gia-cóp*. [27]Người không phải là Thiên Chúa của kẻ chết, nhưng là của kẻ sống. Các ông lầm to !”

3. Vấn đề người chết sống lại (Mt 22,23-30; Lc 20,27-40) (Đnl 25,5)

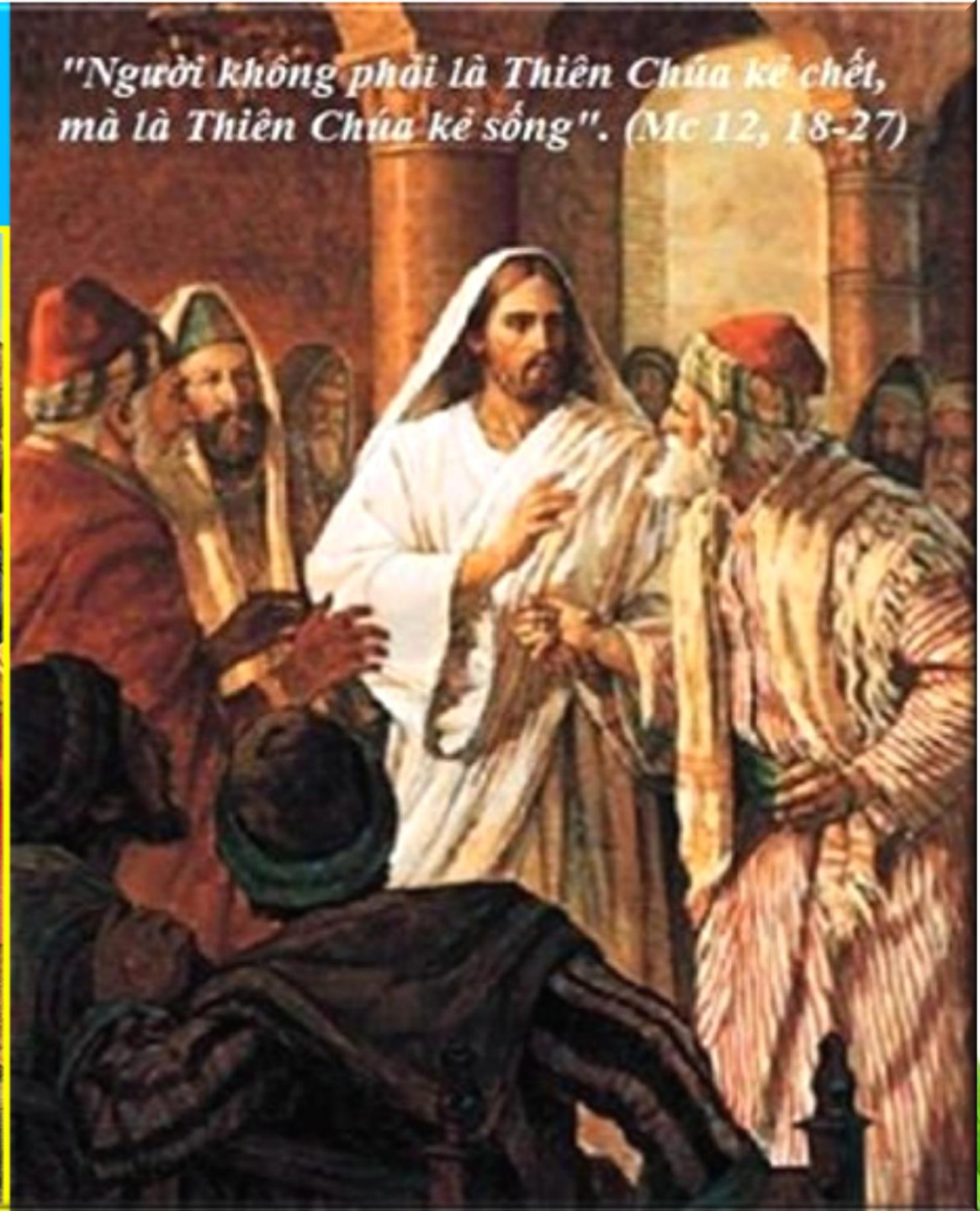

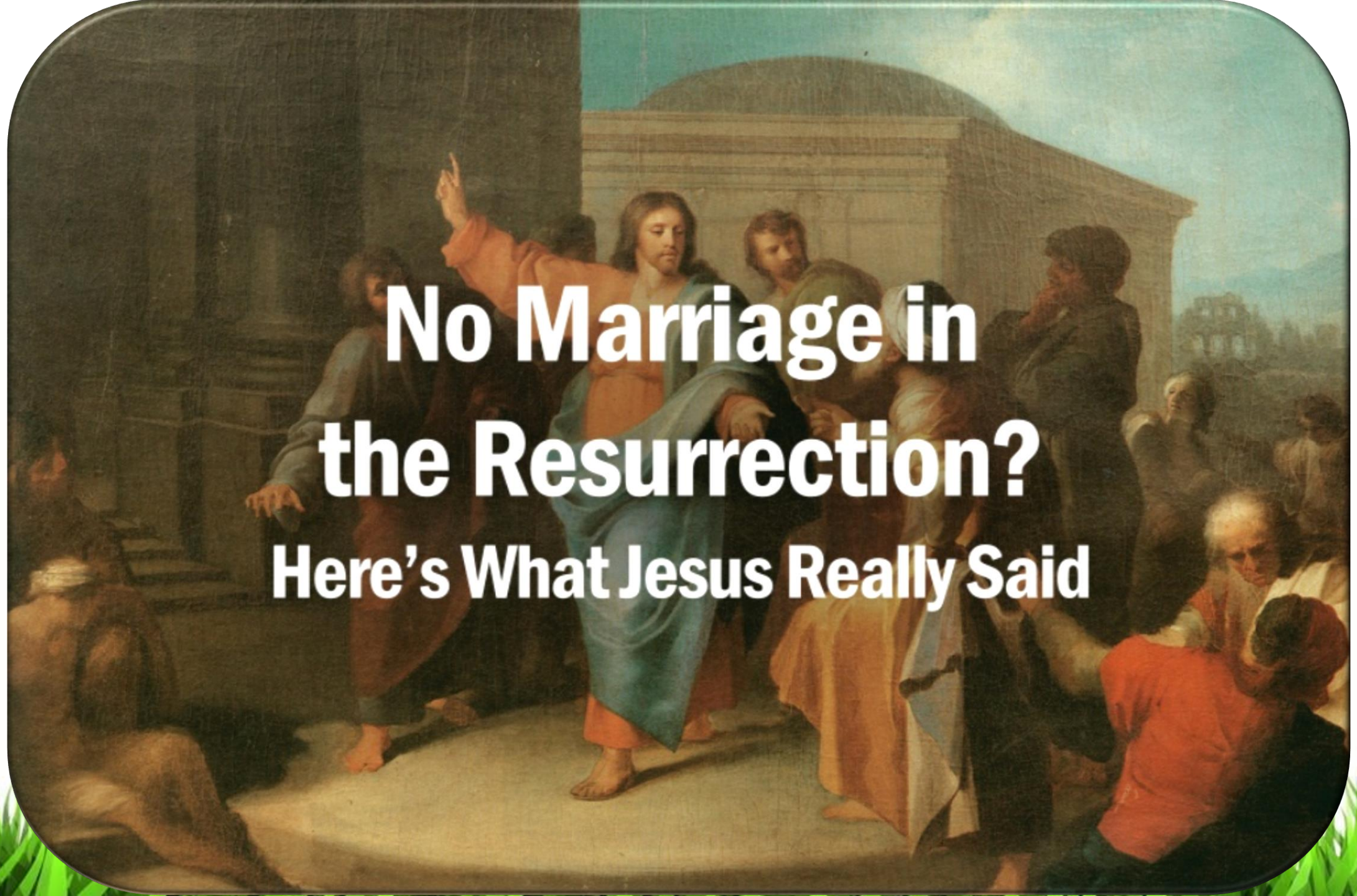
No Marriage in
the Resurrection?
Here's What Jesus Really Said

Khi người ta
từ cõi chết
sống lại, thì
chẳng còn
lấy vợ lấy
chồng, nhưng
sẽ giống như
các thiên
thần trên trời.
(Mc 12,25)

4/.Điều răn trọng nhất (Mc 12,28-34).

[28]Có một người trong các kinh sư đã nghe Đức Giê-su và những người thuộc nhóm Xa-đốc tranh luận với nhau. Thấy Đức Giê-su đối đáp hay, ông đến gần Người và hỏi : "Thưa Thầy, trong mọi điều răn, điều răn nào đứng đầu ?" [29]Đức Giê-su trả lời : "Điều răn đứng đầu là : *Nghe đây, hỡi Ít-ra-en, Đức Chúa, Thiên Chúa chúng ta, là Đức Chúa duy nhất.*

[30]*Ngươi phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của ngươi, hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn và hết sức lực ngươi.* [31]Điều răn thứ hai là : *Ngươi phải yêu người thân cận như chính mình.* Chẳng có điều răn nào khác lớn hơn các điều răn đó.” [32]Ông kinh sư nói với Đức Giê-su : “Thưa Thầy, hay lắm, Thầy nói rất đúng. *Thiên Chúa là Đấng duy nhất, ngoài Người ra không có Đấng nào khác.*

33 *Yêu mến Thiên Chúa hết lòng, hết trí khôn, hết sức lực, và yêu người thân cận như chính mình*, là điều quý hơn mọi lễ toàn thiêu và hy lễ.” 34 Đức Giê-su thấy ông ta trả lời khôn ngoan như vậy, thì bảo : “Ông không còn xa Nước Thiên Chúa đâu!” Sau đó, không ai dám chất vấn Người nữa.

4. Điều răn đứng hàng đầu (Mt 23: 34 -40; Lc 10: 25 -28)

Điều Răn Trọng Nhất

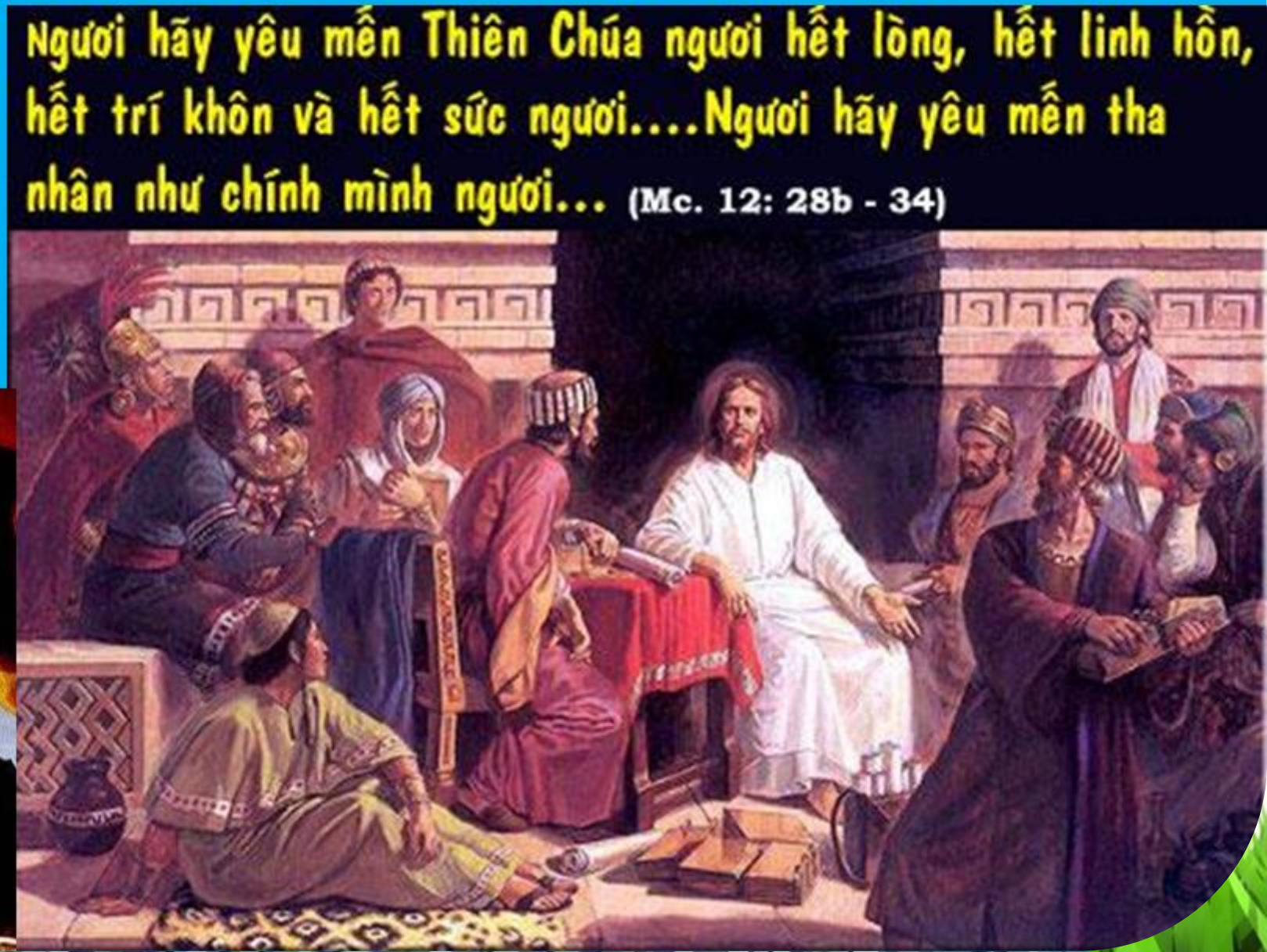

Yêu mến Thiên Chúa hết lòng, hết trí khôn, hết sức lực, và yêu người thân cận như chính mình,

5/.Đấng Ki-tô là Con vua Đa-vít (Mc 12,35-37).

35Khi giảng dạy trong Đền Thờ, Đức Giê-su lên tiếng
hỏi: “Sao các kinh sư lại nói Đấng Ki-tô là Con vua Đa-
vít ? 36Chính vua Đa-vít được Thánh Thần soi sáng đã
nói : *Đức Chúa phán cùng Chúa Thượng tôi : bên hữu
Cha đây, Con lên ngự trị, để rồi bao địch thù, Cha sẽ đặt
dưới chân Con.* 37Chính vua Đa-vít gọi Đấng Ki-tô là
Chúa Thượng, thì Đấng Ki-tô lại là con vua ấy thế nào
được ?” Đám người đông đảo nghe Đức Giê-su cách
thích thú.

Journey to the Cross

Whose son is the Messiah?

5/. Đấng Ki-tô là Con và là Chúa của vua Đa-vít (Mt 22: 41 - 46; Lc 20: 41-44)

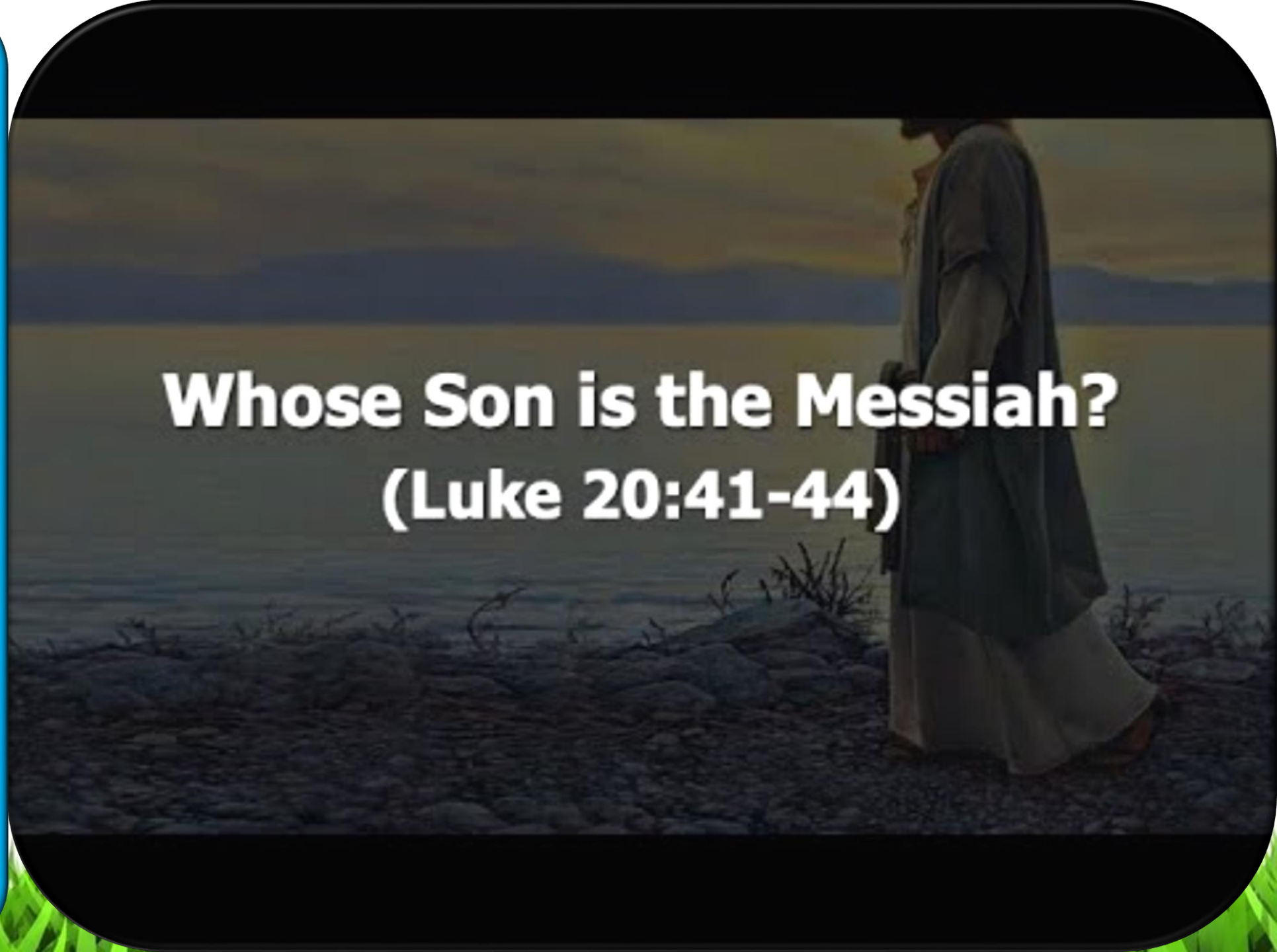

6/.ĐG phê phán gắt gao các kinh sư (Mc 12,38-40).

38Trong lúc giảng dạy, Đức Giê-su nói rằng : “Anh em
phải coi chừng những ông kinh sư ưa dạo quanh, xúng
xính trong bộ áo thụng, thích được người ta chào hỏi ở
những nơi công cộng. 39Họ ưa chiếm ghế danh dự trong
hội đường, thích chỗ nhất trong đám tiệc. 40Họ nuốt hết
tài sản của các bà goá, lại còn làm bộ đọc kinh cầu
nguyện lâu giờ. Những người ấy sẽ bị kết án nghiêm
khắc hơn.”

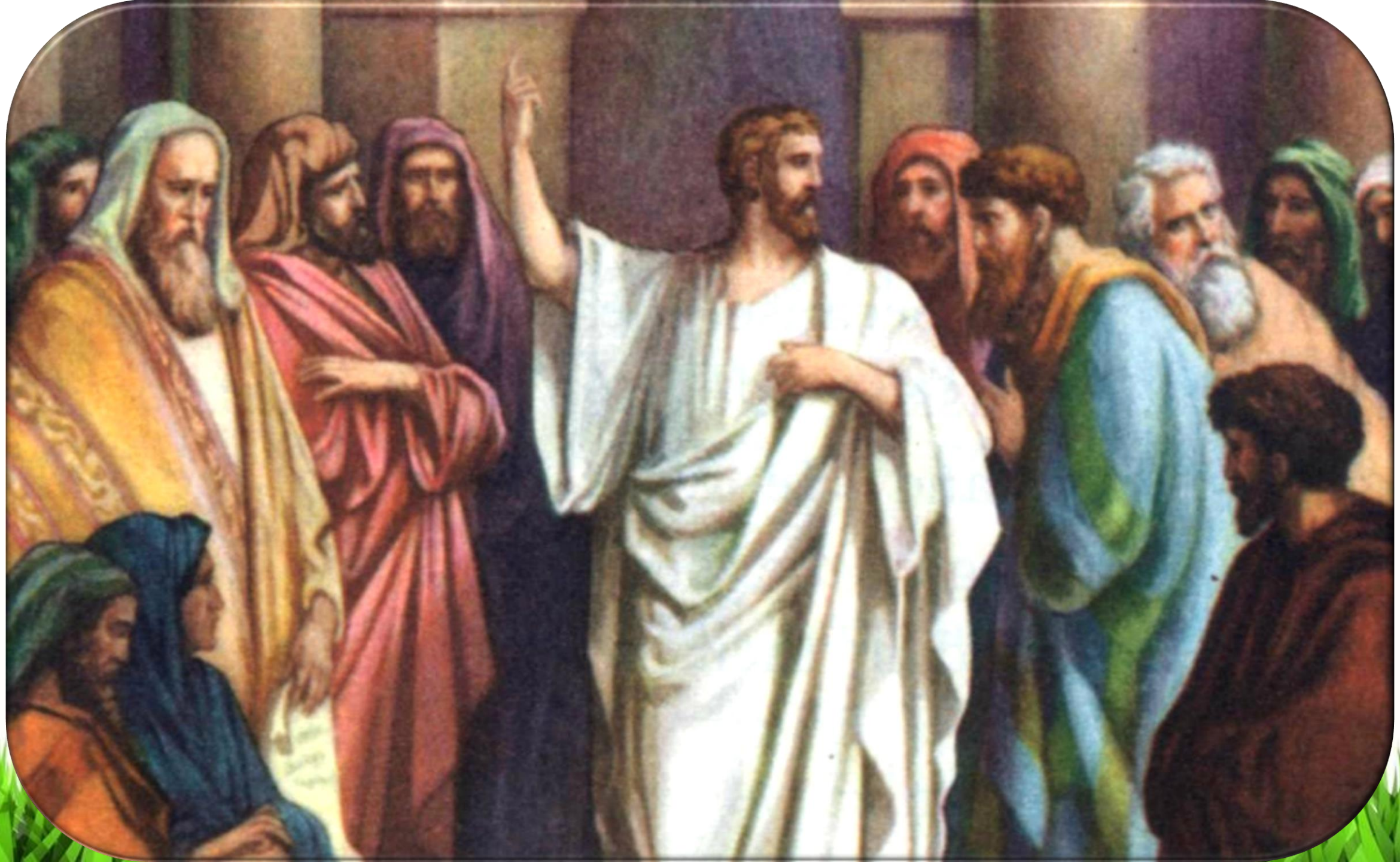

6/. Đức Giê-su lên án các kinh sư

(Mt 23: 1-36; Lc 20: 45 -47)

7/.Tiền dâng cúng của bà goá nghèo (Mc 12,41-44)

41Đức Giê-su ngồi đối diện với thùng tiền dâng cúng
cho Đền Thờ. Người quan sát xem đám đông bỏ tiền
vào đó ra sao. Có lắm người giàu bỏ thật nhiều
tiền. 42Cũng có một bà goá nghèo đến bỏ vào đó hai
đồng tiền kẽm, trị giá một phần tư đồng xu Rô-ma.

43Đức Giê-su liền gọi các môn đệ lại và
nói: “Thầy bảo thật anh em : bà goá nghèo
này đã bỏ vào thùng nhiều hơn ai
hết. 44Quả vậy, mọi người đều rút từ tiền dư
bạc thừa của họ mà đem bỏ vào đó ; còn bà
này, thì rút từ cái túng thiếu của mình mà
bỏ vào đó tất cả tài sản, tất cả những gì bà
có để nuôi sống mình.”

7/. Tiền dâng cúng của bà goá nghèo (Lc 21: 1-4)

- Tiền này dâng cúng để xây dựng đền thờ Giê-ru-sa-lem lần thứ ba, do chính Hê-rô-đê cả đề xướng và đã khởi công từ năm 20 tCN, cho tới lúc đó công trình này đã được xây dựng gần 50 năm, nhưng vẫn còn dở dang, chưa hoàn thành nên vẫn còn cần được đóng góp để tiếp tục xây dựng.

- Lúc đó rất nhiều người đóng góp cho công trình xây dựng quan trọng này.
- Bà goá này nghèo đóng góp 1 số bạc không đáng kể nhưng với một tấm lòng quảng đại bao la.
- Chúng ta biết rằng người Do Thái qua mọi thời đều tỏ ra rất rộng rãi khi đóng góp cho việc chung. Ai cũng cảm thấy mình có trách nhiệm cho việc đóng góp này. Giàu thì góp nhiều, nghèo thì góp ít. Hình ảnh bà góa nghèo nầy nói lên tinh thần quảng đại của người Do Thái. Qua câu chuyện này ĐG ngầm khen tinh thần đóng góp của người Do thái trước công việc chung.

Tóm Kết Chương 12

- 1/.Dụ ngôn tá điền làm vườn nho.
- 2/.Nộp thuế cho hoàng đế.
- 3/.Về kẻ chết sống lại.
- 4/.Giới răn trọng nhất.
- 5/.Phê phán gắt gao các luật sĩ.
- 6/.Sự đóng góp của bà góa nghèo.

Hết Chương

12